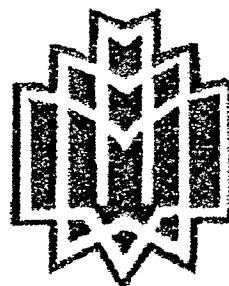

1. V.A.E.

۱۳۸۷/۱/۱۰ ۲۹۱۴

۱۳۸۷/۱/۱۰

دانشگاه تربیت معلم

دانشکده علوم

گروه زیست شناسی

اثر زهرزنبور عسل بر روی قدرت تمایزی آل-ترانس رتینوئیک اسید

HL-60 دروده سلولی

پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد سلولی - تکوینی جانوری

استاد راهنما

دکتر کاظم پریور

اساتید مشاور

دکتر محمد نبیونی

دکتر فاطمه نادعلی

دانشجو
هانیه جلالی

۱۳۸۷/۱۰/۲۱

شهریور ۱۳۸۷

تقدیمه به

قلب مهربان هادر

۹

(۶۹ بزرگوار پدر)

که دعای خیرشان بهانه ای برای لطف پروردگارم شد

تقدیر و تشکر:

سپاس خالق یکتایی را که مرا توان دانش اندوزی بخشدید و پیمودن این مسیر سخت را سهل نمود. مراتب سپاس و تشکر خود را به تمامی استاد و بزرگوارانی که در تمامی سالهای تحصیل از محضر گرانقدرشان بهره برده ام تقدیم می نمایم.

از استاد گرامی و بزرگوار جناب آقای دکتر کاظم پریور که افتخار شاگردی را نصیب بمند نموده و در طی این پروژه مرا راهنمایی نمودند کمال تشکر را می نمایم.

از استاد گرانقدر جناب آقای دکتر محمد نیونی که در تمام مراحل کار با مهربانی، صبوری و پشتکار مرا یاری نمودند و مساعدت‌هایشان انگیزه ای برای ادامه راه بود، سپاسگزار بوده و نهایت تشکر را دارم.

از سرکار خانم دکتر فاطمه نادعلی که در کمال مهربانی مرا یاری نمودند تشکر می نمایم. از استاد محترم سرکار خانم دکتر مهناز آذربایجانی و سرکار خانم دکتر هما محسنی کوچصفهانی که مساعدت‌ها و راهنمایی‌های لازمه را مبذول بمند داشتند تشکر می نمایم.

از استاد بزرگوار سرکار خانم دکتر کوچصفهانی و جناب آقای دکتر زینلی که داوری این پایان نامه را بر عهده داشتند و هم چنین از مدیر محترم گروه سرکار خانم دکتر عربان و نماینده محترم تحصیلات تکمیلی آقای دکتر قهرمانی نژاد سپاسگزار می باشم.

از ریاست محترم دانشکده علوم جناب آقای دکتر فیاضی ، جناب آقای دکتر طهماسب ، جناب آقای دکتر بوجار ، سرکار خانم میر ابوالقاسمی ، و تمامی افرادی که در گروه زیست شناسی و دانشکده علوم، در طی این پروژه مرا یاری نمودند نهایت سپاس را می نمایم.

از دوست عزیز و مهربانم خانم مریم رحیمی که در طول کار کمال همکاری را با بمند نمودند بسیار سپاسگزارم.

از دوستان و همکلاسیهای محترم و تمامی دوستانی که در طول این مدت کمک نمودند تشکر می نمایم.

از جناب آقای مهندس محمود زاده که در موقع نیاز یاری رسان بمند بودند نهایت سپاس را ذارم. از جناب آقای دکتر مهدوی در گروه ایمونولوژی دانشگاه تربیت مدرس که در مرحله ای از کار خالصانه کمک فرمودند تشکر می نمایم.
و در پایان؛

نهایت احترام، تشکر و سپاس خود را خدمت خانواده محترم خویش بویژه مادر فداکارم که در تمامی دوران زندگی و تحصیلم همچون چراغی، روشنی بخش راهم بوده اند نثار می نمایم.

اثر زهرزنبور عسل بر روی قدرت تمایزی آل-ترانس رتینوئیک اسید در رده سلولی HL-60

سرطان حاد پرومیلوسیتی نوعی از سرطان حاد میلوئیدی است که با تکثیر بی رویه پرومیلوسیتها و مهار شدن تمایز آنها بروز می کند؛ رده سلولی HL-60 یک رده سلولی متعلق به سرطان حاد پرومیلوسیتی است و رده سلولی بسیار مناسبی جهت بررسی تکثیر، تمایز و مرگ سلولی سلولهای سرطانی می باشد. آل-ترانس رتینوئیک اسید موجب تمایز بلاستهای APL و رده سلولی HL-60 بست نوتروفیلهای بالغ میگردد اما اثرات درمانی آن همیشه تحت تأثیر سمت آن بوده است. یک روش جهت رفع این مشکل استفاده از موادی است که موجب افزایش تمایز این سلولها در حضور غلظتهای پاییتر و غیر سمی تر رتینوئیک اسید گردد. تجربیات انجام گرفته نشان داده اند برخی از مواد با ویژگیهای ضد-تکثیری، ضد التهابی و آنتی اکسیدانی در افزایش تمایز سلولهای لوکمیایی موثر میباشند. زهر زنبور عسل حاوی انواع پیتیدها، آنزیمهای فعال بیولوژیکی و مواد غیر پیتیدی میباشد؛ مطالعات اخیر نشان داده زهر زنبور دارای اثرات ضد تکثیری و ضد التهابی میباشد.

در این پژوهه اثر زهر زنبور بر روی تکثیر و تمایز رده سلولی HL-60 بررسی و با اثر آل-ترانس رتینوئیک اسید مقایسه شد. رده سلولی HL-60 از انسستیتو پاستور ایران تهیه شد. سلولها در محیط کشت RPMI 1640 حاوی ۱۰٪ سرم جنین گاوی و ۱٪ استرپتومایسین-پنیسیلین در دمای ۳۷°C و در فشار ۵٪ CO₂ کشت شدند. روش شمارش تریپان بلو و روش MTT جهت تعیین دوزهای سمی و غیر سمی ویررسیهای مورفولوژیکی و تست NBT جهت تعیین تمایز استفاده شد. نتایج بدست آمده نشان داد که زهر زنبور و آل-ترانس رتینوئیک اسید هر دو در دوزهای بالا موجب مرگ سلولی و در دوزهای پاییتر در الگویی وابسته به دوز و زمان موجب مهار تکثیر این سلولها میگردند. آل-ترانس رتینوئیک اسید در غلظت ۱ میکرو مولار موجب تمایز سلولها پس از طی ۷۲ ساعت شد؛ زهر زنبور در غلظت ۲/۵ میکرو گرم در میلی لیتر موجب تمایز این سلولها نشد اما موجب افزایش مهار تکثیر و القاء تمایز در حضور آل-ترانس رتینوئیک اسید گردید که نتایج بدست آمده بترتیب در حد P<0.001 و P<0.05 معنی دار بودند. مکانیسم عمل زهر زنبور بخوبی معلوم نیست اما بنظر میرسد زهر زنبور با مسیرهای مولکولی متعددی از جمله کاسپازها، NF-κB، ERK، AKT و PTEN برهمنکنش داشته باشد و ممکن است از طریق این مسیرها عملکرد آل-ترانس رتینوئیک اسید در این سلولها را تحت تأثیر قرار دهد.

بنظر میرسد زهر زنبور ماده ای موثر در القاء مرگ سلولی و یا مهار تکثیر سلولهای HL-60 باشد و بتواند تمایز این سلولها را در حضور آل-ترانس رتینوئیک اسید افزایش دهد.

گل واژگان:رده سلولی HL-60،زهر زنبور عسل،آل-ترانس رتینوئیک اسید،تمایز

فهرست مطالب

عنوان

صفحه

فصل اول

۱-۶-۲- اثرات درمانی زهر زنبور عسل و اثر آن بر روی

۱۸	رده های سلولی سرطانی
۲۱	۱-۷- هدف از پژوهش

فصل دوم

۲۳	مواد و روشها
۲۴	۱-۱- مواد و وسایل مورد نیاز
۲۴	۱-۱-۱- مواد مورد نیاز
۲۵	۱-۱-۲- وسایل مورد نیاز
۲۴	۱-۲-۱-۱- دستگاهها
۲۶	۱-۲-۱-۲- وسایل مصرفي
۲۷	۱-۲-۲- روشها
۲۷	۱-۲-۲-۱- تهیه محیط کشت و محلولهای مورد نیاز
۲۷	۱-۲-۲-۲- RPMI 1640
۲۸	۱-۲-۲-۳- تهیه محلول اولیه آل-ترانس رتینوئیک اسید PBS
۲۸	۱-۲-۲-۴- تهیه محلول اولیه زهر زنبور
۲۸	۱-۲-۲-۵- تهیه محلول اولیه MTT

۲۹ تهیه محلول اولیه NBT	۱-۲-۶
۲۹ تهیه محلول اولیه PMA	۱-۲-۷
۲۹ تهیه رنگ رایت - گیمسا	۱-۲-۸
۳۰ تهیه محلول تریپان بلو ۰/۴ درصد	۱-۲-۹
۳۰ روش پاساز سلولی	۲-۲-۲
۳۱ روش منجمد نمودن سلولها	۲-۲-۳
۳۱ روش ذوب نمودن سلولهای منجمد شده	۲-۲-۴
۳۲ روش شمارش تریپان بلو و تعیین درصد سلولها ی زنده	۲-۲-۵
۳۲ تنظیم غلظت آل-ترانس رتینوئیک اسید و زهر زنبور در محیط کشت سلول	۲-۲-۶
۳۳ روش MTT	۲-۲-۷
۳۵ روش NBT	۲-۲-۸
۳۵ روش رنگ آمیزی رایت - گیمسا	۲-۲-۹
۳۶ روش‌های آنالیز آماری	۲-۲-۱۰

فصل سوم

۳۷ نتایج
۳۸ نتایج رشد و تکثیر سلولهای HL-60 بدون تأثیر مواد

۳۹	۲-۲-۳- اثر آل-ترانس رتینوئیک اسید بر روی تکثیر و بقاء سلولهای HL-60
۳۹	۱-۲-۳- نتایج اثر آل-ترانس رتینوئیک اسید بر روی تکثیر و بقاء سلولهای HL-60 با استفاده از شمارش تریپان بلو
۴۰	۲-۲-۳- نتایج اثر آل-ترانس رتینوئیک اسید بر روی تکثیر و بقاء سلولهای HL-60 با استفاده از روش MTT
۴۵	۳-۳- اثر زهر زنبور بر روی تکثیر و بقاء سلولهای HL-60
۴۵	۱-۳-۳- نتایج اثر زهر زنبور بر روی تکثیر و بقاء سلولهای HL-60 با استفاده از شمارش تریپان بلو
۴۶	۲-۳-۳- نتایج اثر زهر زنبور بر روی تکثیر و بقاء سلولهای HL-60 با استفاده از روش MTT
۴۶	۳-۳-۳- مقایسه اثر آل-ترانس رتینوئیک اسید با زهر زنبور عسل بر روی تکثیر و بقاء سلولهای HL-60
۵۲	۴-۳- اثر هم افزایی آل-ترانس رتینوئیک اسید و زهر زنبور بر روی تکثیر و بقاء سلولهای HL-60
۵۲	۴-۴-۱- نتایج اثر هم افزایی آل-ترانس رتینوئیک اسید و زهر زنبور بر روی تکثیر و بقاء سلولهای HL-60 با استفاده از شمارش تریپان بلو

۳-۴-۲- نتایج اثر هم افزایی آل-ترانس رتینوئیک اسید و زهر زنبور

بر روی تکثیر و بقاء سلولهای MTT با استفاده از روش HL-60..... ۵۳

۳-۵- اثر آل-ترانس رتینوئیک اسید بر تمایز سلولهای HL-60..... ۵۸

۳-۵-۱- نتایج اثر آل-ترانس رتینوئیک اسید بر تمایز سلولهای HL-60..... ۵۸

براساس تغییرات مورفولوژیکی..... ۵۸

۳-۵-۲- نتایج اثر آل-ترانس رتینوئیک اسید بر تمایز سلولهای HL-60..... ۵۹

۳-۶- اثر زهر زنبور بر تمایز سلولهای HL-60..... ۶۵

۳-۶-۱- نتایج اثر زهر زنبور بر تمایز سلولهای HL-60..... ۶۵

براساس تغییرات مورفولوژیکی..... ۶۵

۳-۶-۲- نتایج اثر زهر زنبور بر تمایز سلولهای HL-60..... ۶۵

براساس سنجش NBT..... ۶۵

۳-۷- اثر هم افزایی آل-ترانس رتینوئیک اسید و زهر زنبور

بر تمایز سلولهای HL-60..... ۶۹

۳-۷-۱- نتایج اثر هم افزایی آل-ترانس رتینوئیک اسید و زهر زنبور

بر تمایز سلولهای HL-60 بر اساس تغییرات مورفولوژیکی..... ۶۹

۳-۷-۲- نتایج اثر هم افزایی آل-ترانس رتینوئیک اسید و زهر زنبور

بر تمایز سلولهای HL-60 بر اساس سنجه NBT ۷۹

فصل چهارم

بحث و تفسیر ۷۰

۱-۱- مروری بر مکانیسمهای دخیل در اثرات آل-ترانس

رتینوئیک اسید بر تکثیر و تمایز سلولهای HL-60 ۷۷

۲-۲- مروری بر مکانیسمهای دخیل در اثرات بیولوژیکی

زهر زنبور عسل ۸۳

۳-۳- نتیجه گیری ۸۸

۴-۴- پیشنهادات ۸۹

فصل پنجم

منابع ۹۰

فصل اول

مقدمہ

سلولهای بنیادی خونساز موجود در مغز استخوان در طی زندگی جنینی و بالغ بسمت سرنشتهای میلوبئیدی و لفوبئیدی تمایز پیدا می کنند؛ سیستم ایمنی مشکل از سلولهای دودمان میلوبئیدی است که خود شامل مونوپلیت، ماکروفاز و گرانولوسیت می باشد. تمایز سلولهای بنیادی خونساز بسمت دودمان میلوبئیدی برنامه ژنتیکی برنامه ریزی شده ای است که شامل انواع فاکتورهای رونویسی، رشد، محرك و سایر عوامل می باشد .(Verploegen., 2002)

۱-۱- تمایز میلوبئیدی

تمایز میلوبئیدی را می توان یکسری از تعهدات^۱ سرنشت سلولی^۲ دانست که با تعهد سلولهای بنیادی خونساز^۳ بسمت سرنشت میلوبئیدی آغاز می شود. این سلولهای متعدد شده بصورت زیر دودمانی^۴ تخصص می یابند، بعنوان مثال بسمت سرنشتهای مونوپلیتی، ماکروفازی و یا گرانولوسیتی تمایز پیدا می کنند. تمایز میلوبئیدی توسط فاکتورها و عوامل مختلفی نظیر سایتوکینها، فاکتورهای محرك^۵ ، گیرنده های آنها و فاکتورهای رونویسی متعددی تنظیم میگردد .(Skalnik.,2002)

۱-۱-۱- فاکتورهای رونویسی دخالت کننده در تنظیم تمایز میلوبئیدی

از کار انداختن^۶ بیان فاکتورهای رونویسی با استفاده از مهار کننده های آنتی سنس^۷ و یا نوترکیبی

¹-Commitments

²-Cell fate

³-Hematopoietic stem cell

⁴-Sub lineage

⁵-Stimulating factors

⁶-Ablation

⁷-Anti-sense

همولوکوسی در سلولهای بنیادی جنینی، امکان بررسی نقش انواع فاکتورها در مسیر تکوین^۱ میلوئیدی را فراهم نموده است. فعالیت این فاکتورهای رونویسی توسط تنظیم رونویسی، برهmekنشاهی پروتئینی و تغییرات کوالانسی قابل تنظیم می باشد. از جمله این فاکتورهای رونویسی می توان به موارد زیر اشاره نمود:

Core binding factor (CBF) یا AML، عضوی از خانواده Acute Myeloid Leukemia -۱ (factor) می باشد و بیان آن طی رشد و نمو میلوئیدی اولیه بالا می باشد اما بدنال مرحله پرومیلوسیتی بیان آن کاهش می یابد، در نتیجه AML در تنظیم بیان ژنهای دخیل در مراحل اولیه رشد و نمو میلوئیدی از قبیل interleukin 3(IL-3)، GM-CSF، CD38 و (CD34) دخالت می کند (Wang and Speck., 1992, Takashi et al., 1995, Uchida et al., 1997).

۲- پروتئینهای متصل شونده به توالی تسريع کننده^۲ CCAAT، در تنظیم رشد و نمو میلوئیدی مهم می باشند و C/EBPα عنوان عضوی از این خانواده در طی مراحل اولیه تمایز گرانولوسیتی بمیزان بالایی بیان می شود، اما در مراحل انتهایی و یا طی تمایز مونوسیتی/ماکروفازی بیان آن کاهش می یابد (Tsutsumi-Ishii et al., 2000).

۳- PU.1 در سلولهای B و ماکروفازها بمیزان بالا و در گرانولوسیتها و اتوژینوفیلها بمیزان کمتر بیان میشود اما در سلولهای خونساز اولیه^۴ CD34+ بیان آن پاییتر می باشد. نواحی اتصال PU.1 تقریباً در پروموتور تمامی ژنهای محدود به سلولهای میلوئیدی نظریر ژنهای گیرنده های M-CSF وجود دارد (Chen et al., 1995).

¹-Development

²-Enhancer

۴- C-myc و C-myb، هر دو این ژنها اونکوپروتئینهای^۱ را تولید می کنند که در سلولهای پیش ساز^۲ خونساز در حال تکثیر بیان می شوند و طی تمایز بیان آنها کاهش می یابد، بالا بردن بیان آنها منجر به عدم تمایز این سلولها خواهد شد (Skalnik., 2002).

۵- Specificity Protein 1 یا Sp1، در سلولهای میلوئیدی بمیزان بالایی بیان می شود و برای بیان تعدادی از ژنها مخصوص میلوئیدی از جمله الاستازنوتروفیلی، پروتئیناز^۳، میلوپراکسیداز، CD11c، CD11b، CD18، CD14 (Saffer et al., 1991) لازم می باشد.

۱-۲- تمایز گرانولوسیتها

گلبولهای سفید خون یا لوکوسیتها را می توان به گرانولوسیتها، مونوسیتها و لنفوسیتها تقسیم بندی نمود. همانطور که از نام آنها پیداست گرانولوسیتها در سیتوپلاسم خود دارای گرانول باشند، این سلولها بیشترین تعداد سلولهای خون را تشکیل می دهند و خود به نوتروفیل، ائوزینوفیل و بازووفیل تقسیم می شوند (Verploegen., 2002).

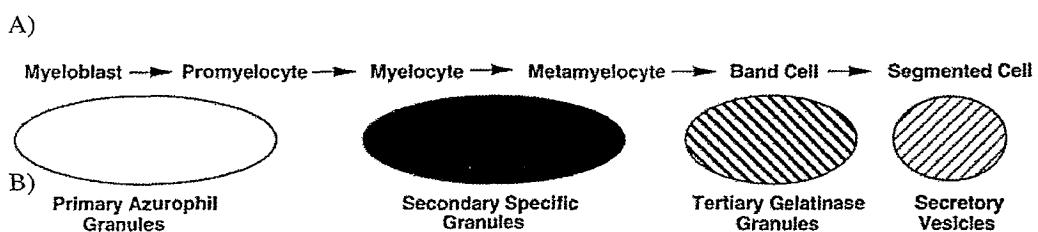
بر اساس شکل هسته و شکل گیری گرانولهای سیتوپلاسمی، تمایز نوتروفیلها را می توان به مراحل متعددی تقسیم بندی نمود: میلوبلاست، پرمیلوسیت، میلوسیت، متامیلوسیت، بند سل ها^۴ که دارای هسته های نواری شکل هستند و سلولهای سگمنته^۴ که دارای هسته های قطعه قطعه شده هستند (شکل ۱) (Skalnik., 2002).

¹-Oncoproteins

²-Progenitor cells

³-Band cell

⁴-Segmented cell

شکل ۱). مسیر تمایز نوتروفیلهای A - مسیر تمایز نوتروفیلهای بر اساس نوع سلولها. B - مسیر تمایز نوتروفیلهای بر اساس نوع گرانولهای (Borregaard and Cowland, 1997).

انواع مختلفی از گرانولهای در طی مراحل مختلف تکوین گرانولوسیتها ایجاد می شوند که شامل گرانولهای اولیه یا azurophil، گرانولهای ثانویه یا specific و گرانولهای ثالث یا gelatinase می باشند (Borregaard & Cowland., 1997).

۱-۲- سلولهای سرطانی بنیادی^۱ و تمایز درمانی^۲

این نظریه که تعدادی از سلولهای سرطانی ویژگیهای مشابه با سلولهای بنیادی دارند ابتدا در قرن نوزدهم توسط Julius Conheim و Raulf Virchow مطرح شد، نظریه آنان بر این اساس استوار بود که ویژگیهای مشترک نیایی مابین سلولهای جنبی در حال تکوین و برخی سلولهای سرطانی وجود دارد، برای مثال هردو توانایی خود نوسازی^۳، تکثیر و تمایز از خود نشان میدهند.

خود نوسازی و تمایز از ویژگیهای سلولهای بنیادی بحساب می آیند که آنها را قادر به پایداری و در عین حال تولید سلولهای تمایز یافته می نماید (Wu., 2008).

¹-Cancer stem cell

²-Differentiation therapy

³-Self-renewal

یکی از اولین تجربیاتی که وجود سلولهای سرطانی بنیادی را تأثیر نمود در سال ۱۹۶۰ انجام گرفت، در این تجربه با پیوند سلولهای تومور یک بیمار به نقطه دیگری از بدن آن بیمار، دیده شد که تنها تعدادی از سلولهای تومور اولیه قادر به ایجاد تومور در جایی دیگر از بدن میباشند (Gil et al., 2008)؛ در واقع در داخل جمعیتی از سلولهای سرطانی زیرگروهی از این سلولها بعنوان سلولهای بنیادی تجدید شونده عمل می‌کنند (Li & Neaves., 2006).

در سال ۱۹۸۷، Pierce و همکارانش نظریه تمایز سلولهای سرطانی را مطرح نمودند، در همان سال Sachs کشف کرد که اگر تمایز در سلولهای لوکمیابی القاء شود این نوع سرطان کنترل خواهد شد (Gilbert., 2006). سلولهای سرطانی بنیادی در بسیاری از تومورها از جمله تومورهای پروستات، مغز، تخمدان و سینه شناسایی شده اند و این سلولها تنها ۱ تا ۲٪ درصد از جمعیت سلولهای تومور را تشکیل می‌دهند (Gil et al., 2008).

با این نظریه که برخی از سلولهای سرطانی نوعی سلول بنیادی محسوب می‌گردند مهار تکثیر و القاء تمایز آنها مطرح می‌گردد که امروزه تحت عنوان تمایز درمانی در درمان سرطان مطرح می‌گردد. در این روش با استفاده هم‌زمان از مواد کشنده سلول و القاء کننده تمایز، سلولهای سرطانی در حال تکثیر و سلولهای بنیادی در حال خودنوسازی دچار مرگ سلولی می‌گردند و سلولهای مقاوم در برابر مرگ نیز توسط مواد القاء کننده، تمایز می‌یابند تا هم‌این طبق مرگ برنامه ریزی شده و یادراثر مواد کشنده دچار مرگ شوند. در این حالت، سلولی که با تقسیم خود مجدداً سلولهای سرطانی تولید نماید وجود خواهد داشت (Miller & Waxman., 2002).

۱-۳- سرطان حاد پرومیلوسیتی^۱

سرطان حاد پرومیلوسیتی نوعی از سرطان حاد میلوئیدی است که درا ثریک جابجایی^۲ کروموزومی ایجاد می‌گردد. سرطان حاد پرومیلوسیتی با تجمع سلولها در مرحله پرومیلوسیتی، تکثیر بسی رویه و عدم تمایز نهایی این سلولها تعریف می‌شود. در افراد مبتلا به سرطان حاد پرومیلوسیتی یک جابجایی کروموزومی بصورت (q22;q12-21) t(15;17)^۳ صورت میگیرد که منجر به اتصال رن_α RAR_α روی کروموزوم ۱۷ به ژن Promyelocyte Leukemia (PML) روی کروموزوم ۱۵ شده و باعث ایجاد یک پروتئین مرکب تحت عنوان PML-RAR_α میشود، این پروتئین مرکب بوجود آمده دارای عملکردهایی است که منجر به ایجاد سرطان میلوئیدی میگردد. از جمله عواقب مولکولی ایجاد این پروتئین می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

۱- پروتئین PML-RAR_α نسبت به پروتئین RAR_α تمايل بالاتری نسبت به هیستون داستیلازها دارد، در نتیجه دوزهای بالاتری از رتینوئیک اسید، جهت جدا نمودن کمپلکس هیستون داستیلاز حاوی هم - مهارکننده^۴ از PML-RAR_α نیاز میباشد.

۲- ویژگیهای اولیگومریزاسیون متفاوت تری نسبت به RAR_α دارد، در واقع PML-RAR_α-۲ ها هومودایمرهایی تشکیل میدهند که دو مولکول هم-مهارکننده را بکار میگیرند، در حالیکه هترو دایمر RAR-RXR تنها یک هم-مهارکننده را بکار میگیرد. هنگامیکنے دایمرها یا اولیگومرهای PML-RAR_α به عناصر پاسخ دهنده^۴ متصل می‌شوند به عنوان فاکتورهای

^۱-Acute promyelocyte leukemia

^۲-Translocation

^۳-Co-repressor

^۴-Response element

رونویسی خاموش کننده ای عمل می کنند که فعالیت رونویسی واسطه شده توسط هترو دایمر RAR-RXR را مهار می نمایند.

۳- فعالیت پروتئین PML نیز در اثر ایجاد این پروتئین ترکیبی دچار اختلال می گردد. PML کارسینوژنهای شیمیایی را مهار میکند و به عنوان یک عامل پیش آپتوzu¹ عمل میکند. موشهای Pml^{-/-} در مقابل بسیاری از سیگنالهای القاء کننده آپتوزیس مقاوم می باشند.

۴- یکی دیگر از اثرات شکل گیری PML-RAR α مهار شدن تمایز در مرحله پرومیلوسیتی می باشد (Altucci et al., 2004).

علاوه بر این جابجایی کروموزومی، چهار جابجایی دیگر مرتبط با این نوع سرطان درسطح مولکولی شناسایی شده است که عبارتند از:

۱- t(5:17)(q35;q21) متصل میکند، که ژن RAR α را به ژن NPM (Nucleophosmin) متصل میکند، ۲- t(11:17)(q23;q21) میکند، که ژن RAR α را به ژن PLZF یا Promyelocytic- متصل میکند، ۳- t(11:17)(q13;q21) که ژن RAR α را به ژن Leukemia Zinc Finger متصل میکند، ۴- t(17:17)(q11;q21) میکند، که ژن NuMA یا Nuclear Mitotic Apparatus را به ژن STAT5b متصل میکند.

ژن NPM ژنی است که از لحاظ تکاملی در بین پستانداران حفظ شده است و در انسان حاوی ۱۲ اگزون می باشد، سطح بیان این ژن در سلولهای میلوئیدی در حال تکثیر و بلاستهای لوکمیایی بالا می باشد و کاهش بیان آن منجر به عدم ورود سلول به میتوز میگردد؛ بیان این ژن در فازهای S و G₂ چرخه سلولی بالا می باشد، در جابجایی کروموزومی t(5:17)(q35;q21) بوجود آمدن پروتئین شیمیریک NPM-RAR α منجر به مهار شدن تمایز میلوئیدی و تکثیر بی رویه سلولهای

¹-Pro-apoptogenic